

השבוע רצו חיילי גדוד 101 המיתולוגי יחד עם רצי השומרון לא פחות מ-101 ק"מ ברחבי השומרון. (עמ' אחורי)

יש

515

שלנו

515 | במה תורנית אידאולוגית ומעשית לחיזוק אחיזתנו בארץ
ש בט תשע"ז | 49 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן



8

פרס חינוכי
למעשה האזורית בנימין



6

75 שנה לרצח "יאיר"

ישראל
שלי



4

יוסי אינדור

מדרור
המייסדים



הרב נעם ולדמן

ראש ישיבת ניר קריית ארבע

על הפרשה - משפטים

"משפטי ה' אמת"

יתר על כך, חז"ל במדרש עומדים על כך שגם לפני מעמד הר סיני עסקה התורה במשפטים. בפרשה הקודמת, כאשר רואה יתרו את העם עומד על משה מן הבוקר עד הערב למשפט והוא מדריך את משה בבניית המערכת המשפטית. ממשיכים זאת חז"ל למטרונה שיש לה שומרים משני צדדיה - כך התורה דינים מלפניה ודינים מאחוריה והיא באמצע. והתמיהה גדלה, האם עד כדי כך חשוב המשפט שהוא מעטר את התורה מלפניה ומאחוריה? שורש הדברים נעוץ בהבנת מהות המשפט בישראל - על הפסוק הראשון בפרשה

בשבת שעברה קראנו בפרשת יתרו על מעמד הר סיני. מעמד מרומם בעל משמעות אדירה בו זכינו להכיר את מעלת המיוחדת של עם ישראל - "ממלכת כהנים וגוי קדוש". ומתוך כך, זכו ישראל לחזות בדברי אלוקים חיים פנים בפנים בקבלת תורה ועשרת הדברות. והנה, מיד לאחר מעמד מרומם זה, אנו עוברים לפרשת משפטים המלאה בפרטי הלכה של תסבוכות החיים, ממכירת עבדים וגניבה ועד דיני נזיקין. מדוע בחרה התורה להוריד אותנו מהמעמד המרומם של קבלת תורה ישר לחיים המסובכים של סכסוכי בני אדם?

ממשלות ישראל, על הרכביהן השונים, בנו יישובים באופן חסר תקדים בעיקר בשני העשורים הראשונים מאז מלחמת ששת הימים, ובעצם הקימו כמו ידהן את ההתיישבות היהודית ביהודה, שומרון ובקעת הירדן. הסיבות שבגינן הוקמו היישובים הם מגוונות אך לא רלוונטיות, מכיוון שבסופו של יום הן אלו שאחראיות למצב המשמח בו אנו נמצאים היום. האחריות על הבנייה בארץ ישראל נמצאת בידי ממשלת ישראל ואסור להעבירה לידי ממשלות זרות, גם אם זו הידידה הגדולה ביותר שלנו. כך היה בעבר וכך צריך לנהוג בעתיד. השבוע בישעמדה - ממשלות בעבר מימין ומשמאל בנו יישובים, אז מה עם הממשלה הנוכחית הימנית ביותר בתולדות המדינה?

המשך בעמוד הבא >

יציאה	כניסה	יציאה	כניסה
18:08	17:09	18:11	16:54
18:10	17:11	18:12	17:13
18:13	17:06	18:11	17:04

זמני השבת



הדבר הבא למשפחות צעירות

החל מ-620,000 ₪

<<<<< פרטים בעמוד 7 >>>>>

עושים
היסטוריה
בשומרון



אינני מודע לשום עיקרון שקבע מניעת זכות התנחלות ביהודה ושומרון.

אחת הדוגמאות הבולטות ביותר להקמה של יישוב על ידי מפלגת העבודה הוא היישוב הוותיק קדומים. גרעין "אלון מורה-שכם", הגרעין המייסד של היישוב, עבר תלאות רבות, ולאחר 7 ניסיונות עלייה על הקרקע שהסתיימו בפינויים של המתיישבים, בחנוכה תשל"ו עלו בפעם השמינית ולא פונו עוד. בתחילה הם התיישבו בתחנת הרכבת הישנה בסבסטיה ומשם עברו למחנה הצבאי קדום, ממנו נגזר שם היישוב. היה זה שמעון פרס ששאף להסכם בו הותר ל-30 משפחות לעבור למחנה צבאי באזור - מחנה קדום ואמר מאוחר יותר כי "יש לבחון את האפשרות שקדום תהפוך ליישוב של קבע. צריך לדאוג לכך שבחמש השנים הבאות תוכפל האוכלוסייה היהודית מעבר לקו הירוק. אלה שסבורים שהתיישבות כזאת תדחה את השלום, טועים".

ממשלות השמאל הקימו לאחר מלחמת ששת הימים יישובים בכל יהודה, שומרון ובקעת הירדן, מסיבות שונות, אך בזכותן אוכלוסיית יהודה ושומרון נושקת לחצי מיליון תושבים. איננו צריכים לציין את ממשלות הימין הרבות שפעלו למען ההתיישבות ושקצרה היריעה מלהכיל את כל התבטאויותיהן, כמו "עוד יהיו הרבה אלוני-מורה" שאמר ראש הממשלה מנחם בגין.

זו זכותנו העקרונית כיהודים וחובתנו המוסרית כתושבי ארץ ישראל לפתח את הארץ ולהקים יישובים ביהודה ושומרון. וההחלטה, כמו אז כן היום, צריכה להיות בידינו ולא בידי אומות העולם. גם לא בידי ידידתנו הגדולה, ארצות הברית.

ממשלת ישראל, הממשלה הימנית ביותר בהיסטוריה של מדינת ישראל, מחויבת להמשיך את דרך הציונות על ידי חידוש התכנון והבנייה בכל רחבי הארץ. ובדואי שעליה לעמוד בהתחייבויות לתושבי עמונה בדבר הקמת יישוב חדש. אסור לה לזייף. עליה להקים יישוב חדש כמובטח ולשים את המטרה הזו בעדיפות ראשונה. יישובים רבים הוקמו באזור על ידי ממשלות השמאל והליכוד. כולם בנו בהתיישבות. זוהי הזכות והחובה שמוטלת על הממשלה - לקחת אחריות על יהודה, שומרון ובקעת הירדן, ובשלב ראשון להחיל את החוק הישראלי ולאפשר בניה בהיקפים רחבים. אסור לתת להקפאה לחזור על ידי העברת האחריות לצוות בינלאומי. הכל בידיים שלנו.

אחד עם הרצונות של שאר אומות העולם. הן עשו זאת מכיוון שהן הבינו את חשיבותה של ההתיישבות היהודית, בהיבט הציוני והביטחוני שלה. בסופו של יום, ליישובים יש חשיבות מכרעת בקביעת הגבול העתידי וכפועל יוצא מכך, היכן תהיה משילות ישראלית. יישובי גוש קטיף אז, כמו יישובי יהודה, שומרון ובקעת הירדן היום מקיימים בפועל את חזונו הציוני של החלוץ והלוחם יוסף טרומפלדור, אשר אמר כי "במקום בו תחרוש המחרשה היהודית את התלם האחרון שם יעבור גבולנו".

רעיון זה בא לידי ביטוי בדבריו של יגאל אלון ז"ל על בקעת הירדן, שאמר: "לתרומתה של ההתיישבות נודעת חיוניות ללא תחליף, הן ביישוב חבלים דלי אוכלוסין יהודיים והן בגיבושם של אזורי-הספר כאזורי ביטחון ... עם יישובים גדל הסיכוי במאבק המדיני. עם היישובים אולי תגדל עקשנותו לעמוד על גבולות המדינה".

לוי אשכול, כשכיהן כראש הממשלה הבין אף הוא בשלהי 1967 כי תהליך השלום תוך החזרת שטחים הוא חסר אופק מדיני נראה לעין, ולכן תמכה הממשלה בהקמת היאחזויות נח"ל. החל מהתקופה הזו ועד לסיום כהונתו הוקמו עשרה יישובים ברמת הגולן, ארבעה בבקעת הירדן וכן יישובים נוספים בצפון סיני וביהודה ושומרון.

כשכיהן שמעון פרס כשר הביטחון, הוקמו היישובים הראשונים בשומרון בתמיכתו, או כמו שהוא ציין בכנסת ב-1975: "הוויכוח המתנהל היום איננו ויכוח על עצם הצורך בהתיישבות, ואפילו לא על המפה ועל הממדים של ההתיישבות, אלא על סדרי עריכתה ... אני כשלעצמי

לפני ארבעים שנה, בכ"ב בשבט תשל"ז (פברואר 1977) עלה גרעין של 12 משפחות שהתארגן בהיאחזות הנח"ל כפר דרום לנקודת הקבע של היישוב נצר חזני, בכור יישובי גוש קטיף. יום גוש קטיף במערכת החינוך שצוין השבוע, באותו תאריך בדיוק, נבחר מתוך רצון לחשוף את התלמידים לכל מכלול החיים אשר התקיים ב-35 שנות קיומו של גוש קטיף ולחבר אותם לחבל ארץ חשוב זה ולמפעל ההתיישבות.

ראש הממשלה מטעם מפלגת העבודה יצחק רבין היה אורח הכבוד בטקס להנחת אבן הפינה של נצר חזני, ובמהלכו כתב בספר האורחים: "למתיישבי נצר חזני, בברכת הצלחה על תושבות הקבע במקום זה. עלו והצליחו". ב-1985, כאשר היה שר הביטחון, נפגש רבין שוב עם תושבי נצר חזני וכתב להם: "לאחר למעלה מתשע שנים מאז הנחת אבן הפינה, הוכחתם כי הצלחתם. הצלחתכם - הצלחת עם ישראל כולו. בהוקרה ובהערכה". בשנותיו של רבין כראש ממשלה הוקמו שבע התנחלויות ביהודה ושומרון, כאשר רובן בבקעת הירדן - פצאל, נתיב הגדוד, רועי, אלמוג ונירן, אלעזר שבגוש עציון ומעלה אדומים. כמו כן, אושרה בממשלתו הקמתה של אריאל.

מפלגת העבודה של היום היא לא אותה מפלגת העבודה של אז. בניגוד להיום, בעשור הראשון למלחמת ששת הימים, פעלו ממשלות בראשות מפא"י והעבודה כדי להקים יישובים ביהודה, שומרון ובקעת הירדן ולהצמיח את ההתיישבות היהודית. הם הקימו יישובים גדולים ומרכזיים בכל המרחב, דאגו לתשתיות ולאישורים גם כאשר זה לא עלה בקנה



ראש הממשלה דאז יצחק רבין אורח הכבוד בהנחת אבן הפינה לנצר חזני

ואינם נוגעים בחיים ממש, בתורת ישראל כל שאיפת החיים והרחבת הקניינים נובעים בשורשם ממקור הקודש ומהרצון להתרחבות הקדושה על כל החיים. לכן, מקום מושב הסנהדרין בלשכת הגזית אשר חציה בקודש וחציה בחול. כיוון שהיא מושכת קדושה מבית המקדש ומוציאה אותה לחיי החול. ורק דיני ישראל הנושאים את שם אלוקים עליהם שנסמכו איש מפי איש עד משה רבנו יכולים לדון את דיני התורה. מפני שהם מחוברים אל הקדושה והם משפיעים אותה על הבאים להתדיין לפניהם.

אלא שבקשת המשפט בישראל שונה במהותה מבקשת המשפט אצל אומות העולם. וכך מבאר הרב קוק זצ"ל בספר אורות את תשובת משה ליתרו "כי יבא אלי העם לדרוש אלהים. כי יהיה להם דבר, בא אלי ושפטי בין איש ובין רעהו". דרישת המשפט בישראל שווה היא עם דרישת אלוקים. יהודי שבא לבית הדין אינו מחפש רק את ישוב המריבה עם חברו, אלא הוא בא לדרוש אלוקים, מה הקב"ה רוצה ממני בדבר זה. דהיינו, מה המוסר והיושר האלוקיים אומרים במקרה זה. וכל זה נובע מכך שתורת ישראל היא תורת חיים המתפשטת על כל מרחבי החיים. בשונה משאר הדתות המצמצמות לתחומים שבין אדם לחברו

"ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" מביא רש"י שני דקדוקים שמדקדקים חז"ל: א. "ולמה נסמכה פרשת דינים לפרשת מזבח? לומר לך שתשים סנהדרין אצל המקדש". ב. "לפניהם ולא לפני עכור", ואפילו ידעת בדין אחד שהם דנים אותו כדיני ישראל, אל תביאהו בערכאות שלהם". והדבר תמוה, הרי לכאורה המקדש הוא מקום העבודה שבין אדם למקום. למקדש מגיע אדם לשוב בתשובה ולהתקרב לבוראו, לא ליישב את סכסוכיו עם חברו. ומה מקום לבית משפט בבית המקדש? ועוד כיון שמשפט התורה הוא משפט אמת, מה אכפת לנו אם הוא יוצא מיפי דיני ישראל או דינים גויים?

משפטי אמת קורה בטלמון...

יש שחר אמנה



חתנה
10,000
מחירי החירון
ליום המכירות
במסך

**בליווי יועץ
משכנתאות
אישי**

**יום מכירות בפרויקט
נופי טלמון**

יום שישי י"ט באדר 17.3
בין השעות 09:00-12:00

**שריינו
תאריך**
הרשמה חובה

4 בתים אחרונים בשלב א' | אינלוס מידי



נופי טלמון
הקהילה בסרכז

אלירן
אנחנו עד לבית משלכם

החל מ-870,000 ₪
15 דק' ממודיעין
פרויקט המדורגים החדש



www.nofeytalmon.co.il

052-3833889

לפרטים והרשמה ליום הפתוח



בארבעה יולי אינדור, ארכיון עפרה

יוסי אינדור בעפרה, 1977

// מראיינת: אחוה רגב

לומדים וחולמים

היינו תמימים. ספגנו את תורת ארץ ישראל בשיבת "הר עציון" ובאנו לממש אותה. אתי למדו גם משה בטיש, חיים מרקוביץ, זאב בלומנצויג, יהודה מינץ (עציון) ואחרים. יחד חלמנו על החיים שאחרי הישיבה ודיברנו על הקמת יישוב בדרום הר חברון, יישוב שבו חצי יום מוקדש ללימוד ובחצי היום הותר - עובדים.

בתחילה חשבנו להצטרף ליישוב קיים, לסוסיא, והנה באחד הימים נישא אליי יהודה ובפיו בשורה: "יוסי, אנחנו לא הולכים לשם. אנחנו הולכים על הדבר הגדול: נקים יישוב בשומרון! באזור רמאללה או באזור שכם". הוא כתב מכתב לשר הביטחון משה דיין וגם ניסה להיפגש עם גולדה מאיר, ראש הממשלה. התגובות היו שליליות, אך מחשבותינו בכיוון נמשכו, ולא פסלנו את האפשרות להתיישב גם ללא אישור.

יהודה גילה שכבר קיימת חבורה דומה לשלנו ששמה לה למטרה את ההתיישבות במרכז השומרון: "גרעין אלון מורה" שמה, ועם חבריה נמנים בני קצובר, מנחם פליקס וחנן פורת. הצטרפנו אליהם. השתתפנו בניסיונות העלייה לקרקע ובהפגנות "גוש אמונים" נגד הנרי קיסינג'ר, מזכיר המדינה האמריקני. עמדנו וצעקנו: "Kissinger, go home!" ופעם אחת, בעקבות הפגנה סוערת, נלקחנו לתחנת המעצר במגרש הרוסים בירושלים.

מקדמה שמנה

חנן פורת מן שך את הלבבות בכישרון הדיבור שלו. כבר אז הוא היה מפורסם, וחשתי כבוד גדול להיות במחיצתו. הוא היה מדריך טיולים בחסד והכיר לנו את האזור. על הר בעל חצור היה בסיס של חיל הקשר, ובסיוור במקום ראינו שמקימים בסיס נוסף - לחיל האוויר. רחל ינאית בן-צבי הציעה לחנן פורת להקים 'גדוד עבודה' בדומה למה שעשו היא וחבריה בשנות ה-40: "היינו עובדים בפריקוטים של הצבא הבריטי, ומקימים לידם מחנה", סיפרה לו.

בפגישה עם הקבלן, זלמן בראשי, שהיה מיליונר, גילינו אדם פשוט לבוש חאקי. בחוזה בינינו הוגדרה העבודה שעלינו לבצע: הקמת 4 ק"מ של גדר כפולה לבסיס, וצוינה גם האפשרות שתניתן לנו לשכור מהקבלן מקדח גדול (קומפרסור) ומערבל בטון לצורך המלאכה. הוא הזהיר אותנו: "אבוי לכם אם לא תעמדו בלוח הזמנים", והסביר: "זו עבודה גדולה, אבל אם יש קבוצה גדולה של עובדים ניתן לסיים אותה במהירות". קיבלנו מקדמה שמנה ופתחנו חשבון בבנק לאומי בירושלים.

ידיים של בני ישיבות

גייסנו מתנדבים לעבודה והגיעו חיים מרקוביץ (שחם), משה בטיש, משה אברהם ואחרים. בעודנו חופרים בורות הבנתי פתאום שכולם סטודנטים, ושבקרב מאוד מתחילה שנת לימודים חדשה.

החודש הראשון היה קשה מאוד. היינו חדורים התלהבות חלוצים, אבל ידינו היו ידיים של בני ישיבות, ואת העבודה לא הכרנו כלל. אחרי שהצבנו בבורות כעשרה עמודים ובחלקם גם שפכנו בטון, הגיע מפקח מטעם משרד הביטחון. הוא בדק את העמודים בידי והפיל אותם בקלות. קיבלנו הוראה לפרק את כולם ולהתחיל את העבודה מחדש. צעקנו, התקוממנו וטענו שהוא מגזים. אז עוד לא ידענו שעם המפקחים של משרד הביטחון לא מתווכחים. נקודה. בהמשך גם הקפידו אתנו מאוד על הצביעה, שנועדה למנוע חלודה.

פועלים יהודים

באחד הימים חפרנו בור, העמדנו עמוד, והלכתי להביא בטון. כשחזרתי, נגלה לעיניי מחזה: חנן פורת, מנחם רוטנברג (גלבוע) ומומו צימרמן רוקדים. הם רקדו בהתלהבות ואת ריקודם ליוותה שירה רמה: "עם ישראל חי! עם ישראל חי!..." באמצע המעגל המאולתר שיצרו היה... העמוד. עמדתי. "מה זה?" שאלתי, והם קראו אליי: "בוא, תרקוד אתנו! אנחנו בונים את ארץ ישראל!". את המחזה הזה לא אוכל לשכוח:

שלושה משוגעים רוקדים סביב ברזל זוויתי. איתרנו צריף פנוי בקיבוץ לביא, פירקנו אותו בדייקנות והצלחנו להרכיבו מחדש על ההר. כשנשאלנו לגבי, אמרנו שזה מחסן עבודה. ישבנו לאכול בו, שמרנו בו את הכלים, אך לא נשארנו ללון. יהודה עציון רצה ללכת בגדול: להקים צריף נוסף ולהביא גם בנות. הוא סבר שחשוב שיהיו במקום חיים.

פסח התקרב, ועם כל הניסיונות להקמת הצריפים, העבודה לא התקדמה. מנהל העבודה הזהיר אותנו שאם לא נכפיל את מספרם העובדים, זלמן בראשי יפסיק לנו את העבודה. הצלחנו לארגן מתנדבים נוספים, ובאותו יום הוא הגיע. היינו בתוך הבורות, וזלמן בראשי, בלבושו הפשוט, נעמד לידנו. כשראה אותנו, פועלים יהודים, נחה עליו רוח נוסטלגית. הוא סיפר איך עלה מכורדיסטן בצעירותו ועבד עבודה מאומצת בחפירת בורות. הוא דיבר אלינו בידדות והיה במצב רוח טוב.

צעקות

שוב נשארנו יהודה ואני. המשכנו לעבוד בייאוש מסוים מבלי לדעת מה יהיה. באחד הימים, בעודנו עוסקים בחפירה, הגיע לאתר זלמן בראשי. הוא פתח את דלת מכוניתו בתנופה, יצא ממנה ופתח בצעקות: "לכו מהפה! תסתלקו! אני לא רוצה לראות אתכם יותר! זהו! לא תקבלו ממני כלום! רק נזקים עשיתם פה!". הוא גירש

אותנו בכעס והלך. התיישבנו בצריף המומים, ובחוסר אונים פנינו לשלמה, מנהל העבודה. "אני מכיר אותך", הרגיע אותנו, וגם יעץ: "אם תבואו בשבוע הבא עם קבוצה גדולה, תוכלו להמשיך לעבוד".

חזרנו למשרד "גוש אמונים", שם היו מתכנסים כל ה'הגדולים' - הרב לוינגר, חנן פורת, בני קצובר ומנחם פליקס, ומדברים ומדברים. יהודה התפרץ לישיבה והתריע שאם לא יינתן לפלוגת העבודה יחס רציני, נפסיד הזדמנות להקמת יישוב! הייתי בחדר הסמוך ושמעתי מבעד לקיר את חילופי הצעקות. "זו בסך הכול עבודת גידור", חשבתי לעצמי, ולא הבנתי איך לדעתו יצא ממנה יישוב. חנן פורת כנראה הבין והחליט לפעול: הוא חיבר אותנו לאנשי גרעין שילה.

החלום מתגשם

אחרי יום העצמאות הגענו עם חבורה גדולה ומנהל העבודה היה מרוצה. בסוף היום ירדנו לכיוון עין יבירד, נכנסנו למחנה הירדני שליד הכפר והתארגנו ללינה. למעשה זה לא היה מחנה, אלא אתר בניה שהתעתד להפוך למחנה של הצבא הירדני, אבל כשפרצה מלחמת ששת הימים, נקטע רצף העבודה והאתר ננטש. רכב צבאי הגיע לא הרבה אחריו, ומהדיבורים בקשר שהצלחתי לשמוע, התברר שיוצאים מי אנחנו. הקצין בג'פ הודיע לממונים עליו שכנראה מדובר במתנחלים. כשהתבקש לנמק את הזיהוי, הסביר: "כולם כאן לובשים 'דובונים' ויש להם שקי שינה". מתברר שניסיונות העלייה לקרקע באזור שכם נצרכו בתודעת כוחות הביטחון.

חנן פורת ניהל מגעים עם אלוף הפיקוד ועם משרד הביטחון. שר הביטחון שמעון פרס התיר לנו להישאר במחנה עד תום העבודה, וכשהתקבלה תשובתו פרוצנו בשמחה גדולה. התמלאנו באמונה שחלומנו עומד להתגשם. לימים, הוכתר ערב היסטורי זה כיום הקמתה של עפרה - היישוב היהודי הראשון בשומרון מאז מלחמת ששת הימים. למחרת, חלק מהאנשים נשארו לעבוד ולהכשיר את המחנה-היישוב, והרוב פנו להמשיך בעבודה בהר. יהודה עציון נשאר בעפרה, ואני ניהלתי את החבורות שהגיעו לעבוד בגידור.

מחברת חשבון

בכל יום במשך חודש או חודשיים מאז שנכנסנו לעפרה, הגיעו אלינו בשעות אחר הצהריים אנשים רבים. חלקם עזרו, חלקם פטפטו וחלקם רשמו ציקים. זה היה מראה בלתי רגיל. תושבים ומתנדבים סיקלו אבנים, סידרו שבילים, ערכבו בטון ובנו קירות. חשבון הבנק של 'פלוגת



אוניית הפירטים שהפליגה לימית נקראה 'אל-תפנינה' (על משקל 'אלטלנה')

בראובות רחל לרוא, ארכיון עפרה

שנתיים אחר כך נשאתי לאישה את רותי, בת לאיש אצ"ל, שאותה הכרתי כמה שנים קודם לכן. עד אז ארגנתי את כל החתונות לאחרים: מתחתי גרלנדות מעל הכביש, וטיפלתי בכל הנחוץ בתחום החשמל וההגברה. כעת הייתי החתן, כמעט בן 39, ובכל זאת השתתפו בחתונה כל בני המחזור שלי מישיבת "הר עציון" והשמחה הייתה גדולה.

דיזנגוף בעפרה

אני מתגעגע לחברות שהייתה אז. היינו יושבים יחד, מעורבים מאוד, מתכננים תכניות ומוציאים לפועל דברים חשובים. בהדרגה עברנו מתקופה של התנחלות ובנייה לסגנון חיים של 'בעלי בתים' ממוסדים, שקמים בבוקר והולכים לעבודה. חשיפת 'המחתרת היהודית' הייתה נקודת מעבר, וכשהתחילה האינתיפאדה הראשונה כבר הרגשנו שלא כולם מוכנים להסתער. היום ארץ ישראל היא כבר לא עניין כל כך חזק. פעמים רבות אני מתקן את השער החשמלי, וכשאני רואה את זרם המכוניות שנכנסות לעפרה אני מתקשה להאמין שהגענו למצב הזה. עפרה הפכה להיות דיזנגוף, ממש מרכז העולם. החיים פה שוקקים ואינטנסיביים וזה מרגש אותי בכל פעם מחדש. לא האמנתי שכך יהיה.



הגיעו אלינו, דוממו מנוע ועצרו. הקברניט שלנו לא נבהל מהן והמשיך בהפלגה נחושה לעבר ימית. כשהיינו קרובים ליעד - כבר לא היה מה להסתיר. הנוסעים עלו לסיפון האונייה והחלו שרים בהתלהבות "עם ישראל חי". גם ספינה קטנה הגיעה ועל סיפונה עיתונאים. הם קראו לנו פירטים והתלהבו מהרעיון לכבוש את ימית דרך הים. עיתונאי אחד פצח בשירת "ידישע פיראטען" שחיבר יורם טהרלב. כשהתקרבונו לחוף, חלק מהאנשים קפצו אל סירות ההצלה. היתר קפצו אל הים ושחו. שוטרים שחיכו לנו על החוף רדפו אחרי היוצאים מהים ואת חלקם הצליחו לתפוס. הצלחתי לברוח ונכנסתי לעיר. ספוג מי ים הגעתי לביתם של אורי ויעל אליצור. בחוף המבטחים הזה החלפתי בגדים ואכלתי.

ילד טוב

בסיוון תש"ם (1980) בוצע ניסיון התנקשות בראשי ערים ערביות שהסיתו לפעילות טרור. באביב תשמ"ד, כשנעצרו אנשי "המחתרת היהודית", הגיעו לעפרה אנשים ושאלו איפה אני גר. מישהו קלט שהם אנשי שב"כ והודיע לי שמחפשים אחריי. הייתי בביתי באמצע בישול. עזבתי הכול וברחתי. הסתובבתי בניסיון למצוא עזרה. אחד התושבים הבריח אותי לירושלים, ובמשך כמה חודשים לא יצאתי מהדירה שבה הסתתרתי. כדי לחסוך מהוריי דאגה, התקשרתי אליהם פעם אחת. השיחה ארכה כמה שניות, וכל שנאמר בה היה: "אבא ואימא, אל תדאגו. אני בסדר!" אנשי השב"כ הגיעו לבית הורי בקריית אתא ושוחחו אתם. כשהבינו שעל ידו של אבי חקוק מספר (מזכרת מאושוויץ) אמרו להם: "יש לכם ילד טוב", ועזבו ללא שאלות נוספות. במשך שלוש שנים התרחקתי מעפרה וגרתי במקומות שונים. התארחתי רבות בבית משפחת הרב מיכאל הרשקוביץ בירושלים, כיום רב היישוב נריה. השב"כ המשיך לעקוב אחריי והייתי בקשר עם עו"ד יעקב ויינרוט. כשחזרתי לעפרה הייתי מנותק חברתית והרגשתי במצוקה. התגובות כלפיי היו מעורבות.

קיבלתי את הבית שבו אני גר עד היום, שבעבר שילמתי בעבורו סכום קטן של דמי קדימה.

העבודה הפך לחשבון הבנק של היישוב, ואני המשכתי לנהל אותו ועקבתי אחר ההוצאות. מעבודת הגידור לא הרווחנו ואפילו הפסדנו. היא התארכה מאוד, והקבלן חייב אותנו בעבור השאלת הציוד. מדי פעם בפעם היה חגן פורת מגיע אליי ומוסר לי צ'ק גדול. מניין השיג את הסכומים הללו? אינני יודע. "תשמור היטב על הקופה", הורה לי, ובדק את הרישומים. לא היה לי ידע בניהול כספים. לקחתי מחברת חשבון וחילקתי אותה לנושאים: חדר אוכל, כלי עבודה, דלק וכד'. משכורות? באותה תקופה לא היה פה דבר כזה. רשמתי הכול בפירוט. הבנתי שחשוב שאדע לאן הולך כל גרוש. בסופו של דבר החליף אותי פנחס ולרשטיין, מזכיר גרעין שילה. בתקופה הראשונה עוד הייתי מורשה חתימה, ובהדרגה יצא הניהול הכספי מאחריותי.

פירטים בימית

ימית נבנתה על חוף הים, ומכאן שמיה. לקראת מסירת סיני למצרים בעקבות החתימה על הסכם השלום עמה, התפנו התושבים מהעיר תמורת פיצויים. אנשי "גוש אמונים" תפסו את הבתים הריקים. בשלב מסוים הצבא הציב מחסומים בדרך ולא אפשר להיכנס לסיני, ואז הועלה רעיון: להגיע דרך הים. בנמל אשדוד נשכרה אונייה (כולל קברניט), אלא שאז התברר שהגנרטור שמפעיל את המדחפים אינו פועל כשורה. נקראתי להגיע מעפרה. הגעתי ובדקתי את הגנרטור וגיליתי שמקור הבעיה במצברים שלו. סידרתי אותם, וכדי לוודא שהתקלה לא תחזור - הצטרפתי לשיט כמשגיח. לצבא נודע על כוונתנו, וחיל הים שלח שתי אוניות "טורפדו" לחסום את האונייה. כל הנוסעים ירדו אל בטן האונייה להסתתר, חוץ מהקברניט, שלא היה מאגשינו אלא דיג שהסכים לשאת עמנו פעולה תמורת כסף, וממנו, שנשארת על הסיפון להשגיח על החשמל. הורדתי את הכיפה מראשי, וטמנתי אותה בכיס. "איש לא יזהה שאני מתנחל", אמרתי לעצמי בזיחיות הדעת. טעיתי. הבדיחה המקומית גרסה שהמשקפיים הם שהסגירו את ההשתייכות שלי ל"גוש אמונים". ספינות חיל הים הענקיות הפליגו לעברנו במהירות.



Sefi Baum

המצפן המוסרי והחזוני של העם והמולדת.



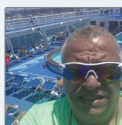
Elad Yona

הלוחם הגדול, יהי זכרו ברוך.



Eli Buaron

הפרק על הלח"י כמעט ולא מוזכר בספרי הלימוד וחבל. את הספר "חיילים אלמונים" חובה לקרוא ובו הסיפור של יאיר שטרן הי"ד.



ישראל שלי
אהבתי · 21 בפברואר



51

אהבתי · הגב · שתף

588 אנשים אוהבים את זה

75 שנה לרצח אברהם יאיר שטרן,
מפקד הלח"י.
הלוחם שלא ויתר,
האיש שלא נשבר.
האדם שנלחם לעצמאות במולדת.
יהי זכרו ברוך.

==

חיילים אלמונים הננו בלי מדים,
וסבינו אימה וצלמוות.
כולנו גויסנו לכל החיים,
משורה משחרר רק המות.

בימים אדומים של פרעות ודמים,
בלילות השחורים של יאוש.
בערים, בכפרים את דיגלנו נרים,
ועליו, הגנה וכיבוש.

לא גויסנו בשוט כהמון עבדים,
כדי לשפוך בנכר את דמנו.
רצוננו: להיות לעולם בני חורין,
חלומנו: למות בעד ארצנו.



מה יקרה

ערב הוקרה למתנדבי גוש עציון / ו' באדר 4 במרץ

המתנדבים ברחבי גוש עציון זוכים לערב מיוחד בו מוקירים את פעילותם הרבה במשך השנה. את האירוע, שמוקדש לזכרו של סא"ל משה מועלם שנהרג באסון המסוקים, יפתחו בדברי ברכה ראש המועצה שלמה נאמן, סמח"ט גולני וחה"כ שולי מועלם. בתכנית האומנותית - הזמר ישי ריבו. בשעה 20:30 במתנ"ס גוש עציון. מותנה בהרשמה מראש באתר המתנ"ס.



יום חמישי | 2 במרץ

עמית סגל בחוות יאיר / ד' באדר 2 במרץ

הפרשן הפוליטי של חדשות 2 מגיע לשומרון לדבר על פוליטיקה בעידן הפייסבוק, על הקשר בין הכיס לקלפי, המצב הביטחוני ותוצאות הבחירות, דור הפייסבוק והכנסת ה-20. בשעה 20:30 במועדון חוות יאיר, מחיר: 35 ₪. פרטים באתר מתנ"ס שומרון.

צעדת הבקעה / ה' באדר 3 במרץ

ממשיכים את המסורת בבקעה - מסלול באורך 6 ק"מ, ממשכיות לכביש 90 העובר בנוף ירוק ובערוץ נחל יפיה וצופה על נופיה הייחודיים של הבקעה. בסוף המסלול הכרזה על פתיחת חגיגות 50 לבקעה. יציאה לדרך: 08:00 - 9:30, סיום משוער: 12:00. יש להצטייד בכובע, 3 ליטר מין לאדם ונעלי הליכה. לפרטים: 02-9941410

עושים היסטוריה בשומרון -

כנס השקה לפרוייקט חדש

למשפחות צעירות - בוגרי מכינות, ישיבות ומדרשות

5.3 | ז' באדר | 17:30

משרדי "מזרחי טפחות"
אבא הלל סילבר 13, לוד



מחיר מיוחד
למשתתפים בכנס

החל מ-

₪ 620,000

- 25 דקות מכפר סבא
- תב"ע מאושרת
- בניין כפרי
- דירות 3/4/5 חדרים

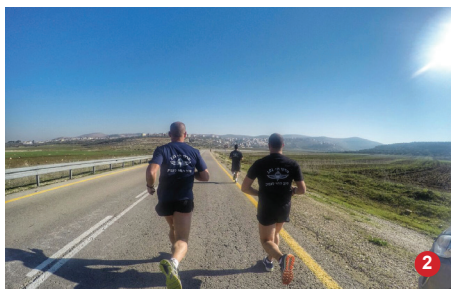
הריזהב

ההשתתפות בהרשמה מראש

<<<< חייגו עכשיו: 01-955-95-09



מה קורה?



לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

כבוד לתורה ביום חמישי שעבר נערך בישוב רחלים מעמד הכנסת ספר תורה וחונכת בית המדרש של ישיבת 'פרי הארץ' בהשתתפות קהל רב של משפחות תלמידי הישיבה, תושבי רחלים וידידי הישיבה, אורחים רבים שהגיעו מרחבי הארץ **4**. באירוע המרגש השתתפו הרבנים: רבה של קדומים הרב **צבי פרבשטיין**, רבה של נוף אילון הרב **גדעון בנימין** ורבה של יצהר וראש הישיבה הגבוהה הרב **דוד דודקביץ**. בית המדרש נקרא 'כאיל תערוג' והוקדש לעילוי נשמת איל חיים נוקד - לוריא ז"ל שהיה בחייו איש של גבורה וחסד לגאולתה של ארץ ישראל. את האירוע ילווה האומן **הראל טל** בניגוני שמחה שהקפיצו את הקהל שעות רבות.

שגריר איטלקי **אנזו סלדינו** הוא איש עסקים איטלקי, שקיבל לאחרונה החלטה לפעול בארצו למען מדינת ישראל. הקשר לפעילות אותה מוביל למען ישראל נוצר דרך ידיד שהכיר תקופה ארוכה במסגרת עסקיו, תושב הר חברון שבמסגרת עבודתו באיטליה יצרו השניים קשר. "לפני כשנה פנה אלי אנזו", הוא מספר, "ושאל כיצד יוכל לרתום את קשריו ועסקיו למלחמה נגד החרם האירופאי, בשלב ראשון ביקשתי ממנו להצטרף אלי לסיור בהר חברון, אזור מדהים בו אני גר". **אנזו** קיבל את ההצעה והגיע לסיור בהר חברון במהלכו ביקר באתרי מורשת ונפגש עם ראש המועצה **יוחאי דמרי** **5**. לאחר הסיור שהשפיע על **אנזו** החליטה המועצה למנות אותו לשגריר כבוד מטעמה באיטליה, שגריר שיעסוק בהסברה וגיוס תמיכה להר חברון. במסגרת פעילותו רותם **אנזו** את קשריו הרבים במדינה כדי להביא משלחות ותיירים להר חברון במטרה לחשוף אותם למה שהוא נחשף.

צנחנים על השומרון לא פחות מ-101 ק"מ רצו חיילי גדוד 101 המיתולוגי של הצנחנים, יחד עם רצי השומרון, ביום שלישי השבוע. הרצים הוזנקו בשעה 5:30 בבוקר מחטמ"ר שומרון, המשיכו לעבר איתמר, רכס איתמר, רצו עד אלון מורה ומשם המשיכו לעבר הר ברכה וגבעות הר ברכה **2**. המירוץ, שכונה "מירוץ סובב שכם", הוא יוזמה משותפת של מחלקת הספורט של המועצה האזורית שומרון ומנהל מחלקת הספורט מאיר ברכיה יחד עם צה"ל. אחד הרצים, **מוטי זילביץ** סיפר כי: "המירוץ הזה הוא בשורה וחוויה ענקית וחייבור מטרף לשטח. אני רץ כבר הרבה זמן בהרבה מקומות בארץ וזה אחד המקומות שהכי נהניתי בהם. בסופו של דבר אנחנו אמנם גרים כאן, אבל יש הבדל בין לנסוע בשטח לבין לכבוש אותו ברגלים ולנשום את האוויר. היום בריצה שלי ראיתי מצד אחד את ים התיכון מהצד השני את הבקעה. זה מירוץ מדהים וחשוב שחייב להמשיך".

מתוק מדבש בשבוע שעבר התקיימה תחרות "הצנצנת השחורה" של המרכז לחקר הדבש בצפון קרוליינה בארה"ב. המרכז מקיים מידי שנה תחרות בינלאומית שבה לוקחים חלק מגדלי דבורים מכל העולם ומתחרים על הדבש הטעים והאיכותי ביותר. השנה בתחרות לקחו חלק דבוראים ממדינות רבות ובהם: ארה"ב, ספרד, איטליה, טורקיה ועוד. "דבש קדומים" שבבעלות **יעל פרבשטיין** מהיישוב קדומים, השתתף בקטגוריית דבש פרחי הבר הבינלאומי וזכה במקום הראשון בקטגוריה זו מול מכוורות מהעולם כולו. **יעל פרבשטיין**: "אין מתנה גדולה מזו לט"ו בשבט, שהדבש שנאסף מפרחי הבר של השומרון, הן מהעצים והן מהשיחים ומהצמחים החד שנתיים, זוכה להכרה בינלאומית והדבש של יהודה ושומרון זוכה במקום הראשון, הוכחה נוספת לכך שאנחנו גרים בארץ זבת חלב ודבש" **3**.

אוהבים את עמונה לפני כשבועיים פונו תושבי עמונה מבתיהם והיישוב הפורח נהרס. צוות בית ספר שדה כפר עציון לא נשאר אדיש למראות ההרס, הכאב הגדול של החלוצים שאיבדו את ביתם, והזמין את אנשי עמונה להתארח בצימרים החדשים של בית ספר שדה כפר עציון ללא תשלום **1**. מאז הפינוי התארחו בבית ספר שדה לא מעט משפחות ממפוני עמונה שצינו עד כמה הנוף והאווירה הנפלאה ששוררת בכפר עציון נתנה להם מעט אוויר ואנרגיה להתמודד עם הארעיות. מנהל בית ספר שדה כפר עציון **ירון רוזנטל**: "עקבנו בעצב רב אחר ההתמודדות הקשה של אחינו חלוצי עמונה, שאיבדו את ביתם אותו בנו בעשר אצבעות, וניסינו לעשות את המעט שבכוחנו לעשות על מנת לסייע להם. שמחנו לראות את אנשי עמונה מסתובבים בשבילי הקיבוץ ונושמים מאוויר הפסגות שלנו בכפר עציון".

חינוך להתיישבות שר החינוך **נפתלי בנט** הודיע השבוע על חמש הרשויות הזוכות בפרס החינוך היישובי לשנת תשע"ז: ובניהן, מועצה אזורית מטה בנימין. פרס החינוך היישובי מוענק ליישובים שבלטו בהשקעה יתרה בחינוך וביצוע תכניות ותהליכים ייחודיים וחדשניים בתחום החינוך ביישובם. שר החינוך **בנט**: "הצטיינות מועצת מטה בנימין בתחום החינוך מצטרפת להישגים הרבים של ההתיישבות ביהודה ושומרון ומהווה דוגמה ומופת למוסדות החינוך בארץ. ההתיישבות מצטיינת ערכית ולימודית. אני מאחל להם הצלחה בהמשך הדרך ומוודה לראש המועצה אבי רואה על העשייה המבורכת בתחום החינוך". ראש מועצת יש"ע וראש מועצה אזורית מטה בנימין **אבי רואה**: "משרד החינוך רואה במועצת בנימין מקום המשקיע באופן יצירתי לקידום מערך החינוך על כל היבטיו. אין ספק שהפרס הזה בראש ובראשונה למנהלי המוסדות היסודיים והתיכוניים, למורים, לגננות, וגם למערכת החינוך של המועצה שאמונה על החינוך בבנימין".

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן, אסף קרדש
תמונות: אריק סולטן, מירי צחי, מאיר ברכיה, אלון פרבשטיין, ביס"ש כפר עציון, ישיבת פרי הארץ.
הפקה: **יש שחר הכקות** בע"מ **לתגובות:** perla@myesha.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
מועצת היישובים היהודיים רמת הגולן 55, ירושלים
 טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
ביהודה שומרון וחבל עזה
 www.myesha.org.il